

Met een Playstation in koffer de scholen af

Het is weer wat anders dan saaie schoolboeken. Jongerenwerker Roberto de Graaff heeft een speciale koffer bij zich met een Playstation erin. Wie een potje wil gamen in de aula van het Willem van Oranje College, heeft nu de kans. En dat is niet alleen maar om lol te maken.

Michel Koster
Waalwijk

De Graaff werkt bij Tavenu in Waalwijk. „Dit is een slimme manier om contacten te leggen”, weet hij. „Al snel staan er veel jongeren om heen. Dan hoor je nog eens wat.” Jongeren lopen vaak niet te koop met hun problemen. Maar lang niet iedereen leidt een zorgeloos leven. Jongerenwerkers van De Tavenu struinen de scholen af, bijvoorbeeld met de Playstation, op zoek naar de verhalen achter de jeugd. „Er speelt echt veel.”

De Graaff is inmiddels een bekend gezicht op het Willem van Oranje College en de Overlaat, de twee scholen die hij wekelijks bezoekt. „We komen steeds minder jeugd tegen op straat”, merkt hij. „Ze blijven vaker thuis. Ze onderhouden contacten via sociale media, gamen volop. Maar dan liggen er wel problemen als eenzaamheid of verslaving op de loer. We willen ook deze groep graag bereiken.”

De jongerenwerkers van Tavenu zijn daarom nu regelmatig op alle zes de middelbare scholen in Waalwijk te vinden. „Het is de plék waar de jeugd samenkomt, ervaringen deelt”, stelt Marleen Graumans van het jongerencentrum. „We kwamen vroeger ook bij scholen, maar werken nu volgens een vast rooster. Iedere week komen de jongerenwerkers minstens vier uur langs.”

Het is de kunst is om het vertrouwen van de jongeren te winnen. „Als ze je kennen, komen ze eerder met problemen naar je toe”, weet De Graaff. „Het kan over henzelf gaan, maar ook over een ander waar ze zich bijvoorbeeld zorgen over maken. Gebruikt die niet te veel drugs, of spijbelt die niet erg vaak. Ze weten dat ik voorzichtig met dit soort informatie om ga. Ik let ook op het gedrag van de jongeren. Trekt iemand zich bijvoorbeeld erg terug, dan knoop ik een gesprek aan. Het hoeft niet altijd iets te betekenen. Soms zijn ze gewoon de drukke klas zat, en willen even rust. Maar er kan ook



▲ Jongerenwerker Roberto de Graaff in de aula van het Willem van Oranjecollege. Hij neemt Playstation mee om contacten te leggen met de jeugd.

FOTO PAUL VAN BAARDWIJK

iets anders achter schuilen.”

Recente onderzoeken van de GGD en het RIVM schetsen een vrij alarmerend beeld over de jongeren. Meer dan de helft van de jongvolwassenen zou psychische klachten hebben. Volgens de onderzoekers heeft vooral corona er flink in gehakt. De jongeren wor-

“
Soms is luisterend
oor genoeg, de
andere keer is
extra hulp nodig

– Marleen Graumans, Tavenu

stelen met de naweeën van een tijd waarin alles anders was en veel stil lag. Een groep heeft meer moeite om contacten te leggen, voelt zich vaker onzeker of alleen.

„Wij herkennen dat beeld zeker”, geeft Graumans aan. „Je ziet dat sommige mensen die problemen nu wel eens bagatelliseren. Is het nou zo erg dat ze een feestje hebben gemist, hoor je dan? Maar geloof me, de impact was enorm. Als je tussen veertiende en zeventiende jaar zoveel hebt gemist, dan betekent dat nogal wat. Ze zaten hele dagen thuis achter de computer. Na corona sloeg een groep vol aan het feestten. Anderen zijn juist thuis blijven hangen, gewend om te gamen, te netflixen.”

Weg naar buitenwereld

En dan zijn sociale media vaak de weg naar de buitenwereld. „Als jongerenwerker ben je daar dan ook druk mee bezig”, aldus De Graaff. „Wat zijn de nieuwste

ontwikkelingen? Ik zorg bijvoorbeeld dat ik in allerlei Snapchat-groepen zit. Ook sluit ik me aan bij onlinegames. Zo blijf je op de hoogte van wat er speelt.”

Maar fysieke ontmoetingen blijven voor jongerenwerkers van groot belang, met de middelbare scholen dus als belangrijk werkterrein. Gemeente en Tavenu hebben hierover duidelijke afspraken gemaakt. „Je ziet dat iedere school weer anders is, met ander soort jongeren en een eigen problematiek. Neem de Wereldschool ISK, waar jongeren van allerlei nationaliteiten les krijgen. Dat vraagt een heel andere aanpak. Zo had je een meisje dat altijd te laat kwam. Ze bleek iedere dag een heel stuk naar school te moeten lopen. Samen met onze jongerenwerker is gezocht naar een oplossing. Er is een fiets en fietsles voor haar geregeld. Dat haalt veel spanningen weg.”

Graumans benadrukt dat de jongerenwerkers geen hulpverle-

ners zijn. Leerlingen kunnen op de meeste scholen al veel ondersteuning krijgen. „Maar wij willen als Tavenu de drempel zo laag mogelijk houden”, stelt ze. „Het is bijvoorbeeld voor veel jongeren toch een hele stap om bij een maatschappelijk werker van school aan te kloppen. Soms kom je via een praatje al veel te weten. De éne keer is een luisterend oor genoeg, de andere keer is extra hulp nodig. We geven bij de scholen regelmatig door wat ons opvalt.”

Minder jongeren in zware zorgtrajecten

De aanpak sluit aan bij de nieuwe koers van de gemeente: 'jong in Waalwijk'. Ze wil dat veel minder jongeren in zware zorgtrajecten belanden. De gemeente bundelt daarvoor de krachten met andere partijen. Ze hoopt jongeren en hun ouders al in een vroeg stadium te bereiken. Door extra voorlichting, ondersteuning, activitei-

ten en projecten moeten (te) grote problemen worden voorkomen.

Graumans snapt die koers. „Natuurlijk is preventie belangrijk”, geeft ze aan. „Al is het allemaal nog niet zo simpel. Je kunt wel tien bijeenkomsten over eenzaamheid houden, maar wat gebeurt er daarna? Het is lastig de juiste balans te vinden.” Zo is het volgens haar ook heel belangrijk dat jongeren elkaar helpen en inspireren.

Het was een belangrijke gedachte achter de vele culturele activiteiten van Tavenu. Maar daar is nu minder tijd voor door de nieuwe afspraken met de gemeente. En dus is Tavenu niet langer betrokken bij de organisatie van de grootschalige evenementen in het Waalwijkse centrum. „Dat is zonde. Het zijn niet zomaar feestjes. Jongeren doen zo succeservaringen op, maken contacten, leren van elkaar. Maar we kunnen nu eenmaal niet alles. Je moet keuzes maken.”